

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010419
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4421010419.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo 30.11.2023, sp. zn. 3T/43/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.03.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a § 138 písmeno h/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: „dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. na ceste X/XX v kilometri XX,X tejto cesty medzi mestami C. a D. E., v katastri mesta D. E., obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla zn. A. A., EČ: F., viedol vozidlo aj napriek tomu, že jeho schopnosť viesť vozidlo bola znížená únavou, ako aj toho, že bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, čo bolo preukázané znaleckým posudkom č. 11/2021 vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvie toxikológia, G. H. D., I., podľa ktorého mal obžalovaný podľa výsledku toxikologicko-chemickej analýzy dokázanú prítomnosť amfetamínu, metamfetamínu a extázy v krvi, pričom znaleckým posudkom č. 19/2021 vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvie toxikológia, G. H. D., I. a č. 29/2021 vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie súdne lekárstvo J. K. L., I., bola u obžalovaného toxikologicko-chemickou analýzou vzorky jeho krvi (v čase jej odobratia) zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 82,38 ng/g a prítomnosť amfetamínu v koncentrácii 6,63 ng/g v krvi obžalovaného a vo vzorke jeho moču zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 8973,79 ng/g a prítomnosť amfetamínu v koncentrácii 1833,95 ng/g, pričom bolo preukázané, že určitý čas pred nehodou užil jednorazovo alebo opakovane metamfetamín (pervitín) v dávke vyššej ako 50 mg, a to ústami a šňupaním, s najväčšou pravdepodobnosťou užil obžalovaný minimálne 2 h pred dopravnou nehodou dávku metamfetamínu 279 mg ústami alebo 285 mg šňupaním, pričom spätným prepočtom bolo zistené, že obžalovaný mal maximálnu koncentráciu metamfetamínu v krvi čase dopravnej nehody približne 172 ng/ml, teda bol v čase dopravnej nehody ovplyvnený metamfetamínom, v dôsledku čoho si ako vodič vozidla privodil stav vylučujúci spôsobilosť vykonávať vedenie motorového vozidla, ktorý stav si privodil vplyvom návykovej látky, ktorú pred touto činnosťou vedome užil, čo bolo potvrdené závermi znaleckého posudku č. 60/2021 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, J. M. N., J., pričom účinky požitia návykovej látky musel pociťovať počas šoférovania, pričom obžalovaný v tomto stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať túto činnosť, riadil osobné motorové vozidlo po ceste X/XX v smere od mesta D. E. na J. C. a sa v plnej miere nevenoval vedeniu vozidla, ako aj nesledoval situáciu v cestnej premávke, pričom rýchlosť jazdy vozidla bola pred nehodou, počas jazdy a v čase výjazdu do ľavej priekopy 137 km/h +-10 km/h., t.j. 127 km/h - do 147 km/h na mieste s

povoleným rýchlostným limitom 90 km/h, teda neprispôobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a z dôvodu individuálnej chyby techniky jazdy a dôsledku únavy a vplyvu užitých omamných a psychotropných látok stratil kontrolu nad smerovým vedením vozidla a začal s vozidlom vybočovať vľavo, vošiel do ľavej priekopy, kde začal brzdiť a zatáčať vpravo pričom zlomil dva stromy a vo vzdialenosti cca 182,6 m od základného bodu merania (ZBM) narazil ľavou prednou časťou vozidla do tretieho stromu, od ktorého sa vozidlo odrazilo do poľa, kde sa vozidlo viackrát prevrátilo, pričom obžalovaný a poškodená O. N., ktorí sedeli na predných sedadlách a poškodení P. L., L. F. a I. E., ktorí sedeli na zadných sedadlách, ktorí neboli pripútaní, boli vymrštení z vozidla, čím obžalovaný svojím konaním vyvolal kolíziu situáciu a porušil §§ 4 odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno d), písmeno f), 9 odsek 2, 16 odsek 1, 137 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno j) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom a porušil dôležitú povinnosť vodiča uloženú mu podľa zákona, v dôsledku čoho utrpela poškodená O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, Q. D. E., ako spolujazdkyňa sediaci vedľa obžalovaného vpredu, zranenia, a to - rozsiahlu tržnú ranu v oblasti čela siahajúcu k pravej ušnici, početné kožné odreniny na koži, zlomeninu tvárového skeletu (zlomeninu čelovej dutiny s hemoragickým obsahom v dutine, zlomeninu bočnej steny a spodiny očnénice vpravo, zlomeninu jarmového oblúka vpravo s posunom kostných úlomkov, zlomeninu prednej a zadnej steny dutiny čeľustnej kosti vpravo s posunom kostných úlomkov), otras mozgu, kompresívnu zlomeninu šiesteho krčného stavca, zlomeninu priečneho výbežku druhého driekového vpravo, pomliaždenie pravého oka so zakrvácaním do spojovkového vaku a s krvným výronom a opuch hornej mihalnice pravého oka, drobné tržné rany na ľavej ruke a úrazové strhnutie nechty ukazováku ľavej ruky s dobou liečenia viac ako 42 dní, ktorá liečba trvala min. do dňa XX.X.XXXX a spolujazdci sediaci na zadných sedadlách vozidla poškodený P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. N. XXXX/XX, D. E., poškodený I. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XX/XX, D. E. a poškodená L. F., nar. X.X.XXXX trvale bytom I. L. XX/X, D. E., utrpeli zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahli, pričom bezprostrednou príčinou smrti poškodeného P. L. bola centrálna mozgová smrť, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s devastačným poranením hlavy, ktoré poškodený P. L. utrpel ako účastník dopravnej nehody, ďalej bezprostrednou príčinou smrti poškodeného I. E. bola polytrauma - zranenia viacerých orgánových systémov tela, ktoré zranenia sú v priamej príčinnej súvislosti so všetkými zraneniami, ktoré I. E. utrpel pri dopravnej nehode, bezprostrednou príčinou smrti poškodenej L. F. bol úrazovo-krváčavý šok pri polytraume (združenom poranení viacerých orgánových systémov), ktorý utrpela v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a poškodenému N. R. nar. XX.X.XXXX, bytom N. S. XXX okres F. R., bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. A. A. A. X,X T., EČ: F. XXXXX, v celkovej výške 29.700,00 Eur“.

Za to mu bol podľa § 149 odsek 5 Trestného zákona, zistiac prítiažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, nezistiac žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 10 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno b/ Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahraďiť poškodenej O. N. škodu vo výške 10.197,-eur, poškodenej G. L. škodu vo výške 3.540,-eur a poškodenému E. E. škodu vo výške 1.659,20,-eur. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku boli poškodení U. E. I., A., L. XX, N. a R. N. s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojho odvolania citoval ustanovenie § 2 odsek 10, odsek 12, odsek 19 Trestného poriadku, ustanovenie § 168 odsek 1 Trestného poriadku, ustanovenie § 321 odsek 1 Trestného poriadku a § 322 odsek 1 Trestného poriadku a uviedol, že odôvodňuje odvolanie chybou konania, pretože boli porušené ustanovenia o práve na jeho obhajobu. Dňa 26.11.2023 požiadal o obhajobu advokáta JUDr. Kaščáka, ktorý obhajobu neodmietol. Obhajca sa na pojednávaní nemohol zúčastniť z dôvodu kolízie s inými pojednávaniami a obžalovaného o tejto skutočnosti informoval. Napriek tomu, že obžalovaný trval na prítomnosti zvoleného obhajcu, súd pojednávanie vykonal s ustanoveným obhajcom. Prítomnosť ustanoveného obhajcu na pojednávaní mala vzbudiť zdanie, že je zabezpečené právo obžalovaného na obhajobu, takýto postup je však obchádzaním zákona. Citoval ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného poriadku a uviedol, že v rozpore

s ustálenou judikatúrou slovenských súdov a rozhodnutiami ESLP, bola obžalovanému poskytnutá len tzv. iluzórna právna pomoc, pretože nemožno inak nazvať prítomnosť ustanoveného obhajcu na pojednávaní. Formálne plnenie povinností ustanoveného obhajcu nemôže naplniť právo obvineného na právnu pomoc a takýto postup súdu nemožno chápať inak ako porušenie práva na obhajobu. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje nie teoretické práva, ale práva konkrétne a účinné. Príslušné orgány musia urobiť vhodné opatrenia, aby obhajoba nebola iluzórna. Nečinnosť príslušných orgánov v takej situácii treba kvalifikovať ako porušenie jeho článku 6 odsek 3 písmeno c/ a poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011 spisová značka II.ÚS 452/2010. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že obhajoba namieta procesnú vadu. Konaním obžalovaného bol spôsobený nenapraviteľný následok. Obžalovaný na súde I. stupňa v záverečnej reči svoje konanie oľutoval a prokurátor mu navrhol uložiť nepodmienečný deväťročný trest odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody v trvaní deväť rokov je trestom prísny a postačujúcim. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a obžalovanému uložiť miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania uviedol, že nevie, prečo sudca na súde I. stupňa dospel k záveru, že skutok neolutoval, pretože už na začiatku prvého pojednávania sa ospravedlnil celej rodine. Počas väzobného stíhania si spôsobil asi 15 ďalších trestných stíhaní, pretože má motorové vozidlá, nevedel platiť líziny, má úverové podvody, klienti ho poudávali, má ďalšie súdy vo Zvolene a podobne. Chcel by nahradiť škodu aj rodine poškodených a trest, ktorý mu bol uložený, je neprímerane prísny. Poškodeným sa ospravedlnil na pojednávaní a následne s nimi telefonicky komunikoval po prepustení z väzby. Škodu im neuhradil, aj keď mal záujem, nezhodli sa na jej výške, oni chceli ešte viac a jeden z poškodených bol bližší priateľ. Navrhol rozhodnúť tak, ako uviedol obhajca, čo do výšky trestu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. Pri rozhodovaní o vine súd I. stupňa dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. K odvolacím námietkam obžalovaného, že došlo k porušeniu práv na obhajobu, poukazuje na ustanovenie § 36 odsek 4 Trestného poriadku a nestotožňuje sa s týmto záverom. Napadnutý výrok o treste považuje za zákonný, trest čo do druhu a jeho výmery považuje za primerané a preto odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

K odvolacej námietke obžalovaného ohľadne porušenia práv na obhajobu vykonaním hlavného pojednávania bez obhajcu, ktorého si obžalovaný splnomocnil na svoju obhajobu a za účasti náhradného obhajcu krajský súd udáva, že vo veci bol určený termín hlavného pojednávania súdom I. stupňa na deň 30.11.2023 a to dňa 09.11.2023 pri odročení hlavného pojednávania, v prítomnosti náhradného obhajcu v čase, keď obžalovaný mal splnomocneného obhajcu na svoju obhajobu, JUDr. Radima Komku, pričom tento bol splnomocnený obžalovaným dňom 06.11.2023 a to v čase, keď mal obžalovaný

ustanovenú obhajkyňu JUDr. Máriu Ančinovú. Obhajca JUDr. Komka súčasne požiadal tým istým dňom, t.j. 06.11.2023 o zrušenie termínu hlavného pojednávania na deň 09.11.2023 z dôvodu kolízie pojednávania v inej trestnej veci a na inom súde. Súd I. stupňa následne správnym procesným postupom ustanovil obžalovanému náhradného obhajcu, pričom hlavné pojednávanie dňa 09.11.2023, z dôvodu neprítomnosti splnomocneného obhajcu odročil, hoci tak urobiť nemusel pre prítomnosť ustanoveného obhajcu, ktorého povinnosťou bolo vykonať nariadený úkon trestného konania do skutočného prevzatia obhajoby splnomocneným obhajcom, a to práve na termín 30.11.2023 a o tomto termíne hlavného pojednávania procesné strany riadne upovedomil, pričom obhajca JUDr. Komka upovedomenie o termíne hlavného pojednávania prevzal dňa 14.11.2023, teda o termíne hlavného pojednávania bol riadne a včas upovedomený. Dňa 27.11.2023 splnomocnený obhajca obžalovaného oznámil súdu I. stupňa, že vypovedal plnomocenstvo obžalovanému pre neposkytnutie súčinnosti a dňa 28.11.2023 obžalovaný splnomocnil na svoju obhajobu ďalšieho obhajcu, JUDr. Miloša Kaščáka, ktoré bolo doručené súdu I. stupňa obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2023. Súd I. stupňa preto správne vykonal hlavné pojednávanie dňa 30.11.2023 v prítomnosti náhradného obhajcu z dôvodu zjavných technických obštrukcií zo strany obžalovaného v snahe zabrániť vykonaniu hlavného pojednávania, na ktorom mal byť vypočutý znalec z odboru zdravotníctva, pričom takýto záver o technických obštrukciách vo vykonávaní procesných úkonov bolo jednoznačne možné vyvodiť z postupu obžalovaného v priebehu hlavných pojednávanií. Navyše k danému krajský súd odkazuje na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 4/2010, podľa ktorého zo zodpovednosti obhajovaného za včasnú a okolnostiam prípadu primeranú voľbu obhajcu v žiadnom prípade nevyplýva povinnosť všeobecného súdu prispôbovať režim konania a jeho priebeh predstávam a požiadavkám obhajcu obvineného, resp. obvineného (v danom konkrétnom prípade obžalovaného), aj keby obhajobu prevzal obhajca v sebe kratšej dobe, resp. za situácie, že paralelne vykonáva obhajobu v inej trestnej veci väčšieho rozsahu. Čas potrebný na prípravu obhajoby, resp. na samotný jej výkon treba zamerať od súdu k obhajcovi a v žiadnom prípade nie naopak. Je vecou profesionálnej zodpovednosti obhajcu, či prevezme zastúpenie „na poslednú chvíľu“ a ako sa tento obhajca so svojimi zákonnými a etickými povinnosťami vyrovná. Z toho jednoznačne vyplýva aj tá skutočnosť, že zmenou v osobe zvoleného obhajcu nie je preto všeobecný súd v priebehu konania, čo do jeho režimu, nijako viazaný. Obžalovaný si zvolil obhajcu v čase, keď reálne súd I. stupňa nemohol obhajcu riadne a včas upovedomiť o termíne hlavného pojednávania a je irelevantné pranie obžalovaného, že náhradného obhajcu žiadal zrušiť, pretože ustanovenie náhradného obhajcu, z dôvodov uvedených v § 42 odsek 1 Trestného poriadku, je vo výlučnej kompetencii súdu, ktorý náhradného obhajcu ustanoví, a to práve z dôvodov existencie dôvodnej obavy zo zmarenia procesných úkonov. V danej veci bol postup súdu I. stupňa vo vzťahu k ustanoveniu náhradného obhajcu plne odôvodnený splnením podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného poriadku. Z týchto dôvodov preto súd I. stupňa správne postupoval, keď vykonal hlavné pojednávanie dňa 30.11.2023 za zachovania práva obžalovaného na obhajobu práve prítomnosťou náhradného obhajcu na tomto úkone, pretože bolo zavinením obžalovaného, že obhajcu na svoje zastupovanie v danej trestnej veci nespomocnil včas a v neposlednom rade aj zavinením obhajcu, keď prevzal zastúpenie od obžalovaného v čase, keď si musel byť vedomý, že sa na procesný úkon nebude môcť dostaviť a v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 36 odsek 4 Trestného poriadku, podľa ktorého za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 odsek 2 zodpovedá obvinený, pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 odsek 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Po vykonanom dokazovaní, tak v prípravnom konaní, ako aj na súde I. stupňa, nevznikli žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku a že tento skutok spáchal obžalovaný. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného a k jeho úvahám ešte dopĺňa, že

pokiaľ ide o objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona, že obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, pričom tento stav si privodil vplyvom návykovej látky a viacerým osobám spôsobil z nebanlivosti smrť a v neposlednom rade ťažkú ujmu na zdraví. Toto skutkové zistenie súdu I. stupňa je odôvodnené vykonaným dokazovaním, keď zo záverov znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva, odvetvia toxikológia, odvetvia súdneho lekárstva vyplýva záver, že obžalovaný viedol dopravný prostriedok pod vplyvom omamnej látky a to konkrétne metamfetamínu, konkrétne v koncentrácii 82,38 ng/g a amfetamínu v koncentrácii 6,63 ng/g prítomnej v krvi obžalovaného, pričom vo vzorke moču v koncentrácii 8973,79 ng/g metamfetamínu a v koncentrácii 1833,95 ng/g amfetamínu, teda v čase pred nehodou, resp. pred jazdou motorovým vozidlom, ktoré viedol, užil jednorazovo alebo opakovane látku, ktorej účinnou zložkou je metamfetamín v dávke vyššej ako 50 mg s pravdepodobnosťou minimálne dve hodiny pred dopravnou nehodou. Z daného záveru vyplýva zistenie, že obžalovaný mal maximálnu koncentráciu metamfetamínu v krvi v čase dopravnej nehody 172 ng/ml, a teda v čase, keď viedol motorové vozidlo, toto viedol v stave vylučujúcom takúto činnosť vykonávať a tento stav si spôsobil požitím návykovej látky. Záver znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie potvrdil stav u obžalovaného, ktorý vylučoval vykonávanie takejto činnosti z dôvodu, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu trpel akútnou intoxikáciou a stavom vylučujúcim vykonávať činnosť vedenia motorového vozidla. Zo záverov týchto znaleckých posudkov bolo súčasne vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že požitie omamnej látky bolo nevedomé a mohlo sa mu do organizmu dostať tým, že vypil nápoj Redbull, a to aj vzhľadom na absenciu kofeínu v organizme obžalovaného, ktorý tento nápoj obsahuje, pričom znalci uviedli, že je vysoko nepravdepodobné, že obžalovaný nepocíťoval účinky omamnej látky na svoj organizmus, vzhľadom na množstvo požitého metamfetamínu. Následok konania obžalovaného, a to smrť viacerých osôb a ťažká ujma na zdraví jednej osoby, bol bez dôvodných pochybností preukázaný záverom znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva a súdneho lekárstva a taktiež vykonanými listinnými dôkazmi. Záverom znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy bolo bez dôvodných pochybností preukázané porušenie povinností určených zákonom o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z. v jeho ustanoveniach § 4 odsek 1 písmeno c/, odsek 2 písmeno d/, písmeno f/, § 9 odsek 2, § 16 odsek 1, § 137 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno c/, písmeno j/ tým, že obžalovaný sa nevenoval dostatočne vedeniu motorového vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu vozovky a v dôsledku individuálnej chyby v technike jazdy vplyvom omamnej látky, stratil kontrolu nad smerovým vedením vozidla, týmto porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom a vozidlom vybočil vľavo a narazil ľavou prednou časťou vozidla do stromu, následkom čoho došlo k prevráteniu vozidla a následku uvedenému v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Úvahy súdu I. stupňa, ktoré viedli súd I. stupňa k príslušným skutkovým a právnym záverom, sú aj podľa názoru krajského súdu správne a logické. Aj krajský súd mal preto zavinenie obžalovaného jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky. Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a § 138 písmeno h/ Trestného zákona a to konaním uvedeným v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, pretože obligatórnou podmienkou na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je okrem oľutovania trestného činu aj priznanie sa k trestnej činnosti. Postoj obžalovaného v priebehu vykonávania dokazovania orgánmi činnými v trestnom konaní a súdu I. stupňa tým, že popieral vedomé užitie návykovej látky, nie je možné považovať za priznanie sa k trestnej činnosti. Z týchto dôvodov preto súd I. stupňa správne postupoval, keď obžalovanému nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a správne u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený a podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, vzhľadom na súbeh jeho trestnej činnosti. Súd I. stupňa preto pri ukladaní trestu správne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, správne ukladal trest odňatia slobody obžalovanému po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby a ukladal mu trest po takto upravenej trestnej sadzbe, v sadzbe 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov a vzhľadom na vysokú mieru závažnosti jeho konania, t. j. okolností spáchania skutku, požitie návykovej látky a spôsobený

následok, obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zo splnenia kritérií uvedených v § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie súd I. stupňa správne postupoval podľa kritérií určených ustanovením § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno b/ Trestného zákona.

Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu a krajský súd ho nepovažuje za neprimerane prísny.

Výrok o náhrade škody postupom podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku a § 288 odsek 1 Trestného z poriadku zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.